

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput VI. Missæ Sacrificio quotidie frequentando, passionis ac mortis
Domini memoriam renovare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

nam fore intelligeret, aut confestim sibi è vita excedendum esset. Inter quas pias commentationes somno denique cede-
bat; ac luce posterâ eo in habitu evigilans, diem illam sibi singulariter ad sui emendationem à Deo concessam interpretabatur; eamque proinde in lucro ponens, perfectioris vitæ studium arripiebat ardentius, quasi se idcirco ab ipsis inferis divinitus ereptum, vitæq; redonatū intueretur.

Iraque vir pius (quod sapienti faciendum præcipiebat Seneca) *nullo non die se extulit.* Cùmque ex asceticæ vitæ præceptionibus, ad quotidianam spiritûs renovationem, sanctumque fervorem concipiendum, duo hæc plurimum valeant; diem omnem, vel tanquam primam religiosi studij, vel tanquam supremam aspicere, uno ille invento utrumque fecit: omni quippe die sese componens, rursus omni die tanquam superstes sibi vivens, quotidie cœpit de integro Deo vivere, quotidie postremum vixit. Ep. 12.

Sed attende, amabo, priusquam hoc caput finiam; in talem virum quàm ea bellè conveniant, quæ loco jam laudato Seneca, Elogij instar, attexuit: *Ille beatissimus est, & securus sui possessor, qui crastinum sine sollicitudine expectat. Quisquis dixit, Vixit, quotidie ad lucrum surgit.*

CAPUT VI.

Missæ Sacrificio quotidie frequentando, passionis ac mortis Domini memoriam renovare.

§. I.

Missæ Sacrificium expressam quandam passionis Christi representationem esse.

POSTulat à te in benignissimum Redemptorem propensa pietas & grati animi devotio; ut sacrosancto Missæ Sacrificio (cujus celebratio, ut S. Thomas loquitur, *imago quædam* 3. p. 94 83.
a. 1.

S 2

dam est representativa passionis Christi) quotidie, quoad reatua permiserint, religiose assistas. Hoc enim illud est divinissimum mysterium, quod discessurus ex hoc mundo Salvator, & instante jam passione sua, atque, ut ait Rupertus, *jam in angustia passionis agonizans*, celebrare nos iussit in suam commemorationem: hoc est (veluti interpretatur Apostolus) ad mortem eius annunciandam. Unde etiam S. Bonaventura: *In meam commemorationem. In memoriam scilicet eorum que pro te in carne gessi, quod propter te derisus, illusus, crucifixus sum.* Et B. Albertus Magnus de Sacrificio Missæ: *Hæc quotiescunque feceritis (inquit) in mei absentia ad passionem memoriam facietis.*

l. 2. in Exod. cap. 6.

Fascic. c. 1.

Tract. 3. cap. 12.

Orat. 1. de resurr. Chr.

Sess. 13. cap. 3.

l. 4. dialog. cap. 58. q. 78. a. 3. ad 2.

Ac si ipsam porrò mysterij naturam ac conditionem attenderimus; comperiemus, Sacrificium hoc, verum esse illius, quod in ara crucis olim oblatum est, imitamentum. Eadem quippe tam in illo cruento quàm in hoc incremento Sacrificio est victima: quæ etsi jam morti atque tormentis subtracta sit; semper tamen in hoc mysterio, arcanâ & non aspectabili ratione (ut ait S. Gregor: Nyssenus) immolatur.

Cùm enim, quantum est ex vi verborum (ut cum Synodo Tridentina loquuntur Theologi) solum Christi corpus sub panis specie ponatur, non item sanguis & anima, tametsi & hæc simul adsint, vi naturalis (quæ inter illa est) connexionis & concomitantia; similiter autem sub specie vini, Christi sanguis duntaxat non item corpus existat ex vi verborum: fit, ut mysticâ ratione corpus Christi ut exanguis & exanime, sanguis autem ut è venis effusus & seorsum consistens exhibeatur; atque per hunc modum (quod ait Magnus Gregorius) *hoc Sacrificium passionem Unigeniti Filij semper imitetur.* Siquidem sanguis seorsum consecratus, expressè passionem Christi representat; inquit disertè Doctor Angelicus.

Itaque præclare eodem loco S. Gregorius: *Hæc vili-*

ma illam nobis mortem Unigeniti per mysterium reparat, qui licet resurgens à mortuis jam non moritur; tamen in seipso immortali-ter atque incorruptibiliter vivens, pro nobis iterum in hoc mysterio sacrae oblationis immolatur. vel ut alij legunt: in hoc mysterio moritur.

C. Quid sit, decens, d. 2.

Eique consonans S. Joannes Damascenus: Ille, inquit, Dei Agnus qui mundi peccatum tollit, mysticam discipulis suis canam tradidit, ipsisque sese velut vitulum saginatum maceravit, ac vera vitis vivam tanquam in torculari expressit. In quibus habes manifestè macerationem corporis, & expressionem sanguinis, ac proinde vivam passionis ac mortis Christi representationem. Utin re clara atque testata, nihil necesse sit alios Patres adducere.

de assumpti B. Maria.

Omitto itidem: reliqua quæ in ipsa Missæ celebratione geruntur, partes ejus singulas, ac ritus omnes, ipsùmque etiam sacrificantis ornatum & habitum, ad Christi passionem representandam apposita & accommodata esse; ut videre licet apud alios.

Ex his autem rectè concludit Doctor Seraphicus, scribens in quartum sententiarum: *Si ergo accendit affectum passio descripta, & amplius ferventer predicata; multò magis inflammare & afficere debet in hoc Sacramento expressa. Et hoc absque dubio facit, si quis sensum habet, & illum convertit ad hoc Sacramentum.*

d. 12, p. 2. a. 1.

§. 2.

Quæ cum in finem specialiter videantur observanda.

UT igitur eâ, quam res postulat, religione, Missæ Sacrificio assistamus; tria præsertim nobis observanda sunt: *Primum:* ut ad Ecclesiam rei sacrae causâ concedentes, complurium Sanctorum exemplo, ita assvescamus ac perinde inducamus animum, quasi non alicui passionis Domini-

minicæ representationi duntaxat adfuturi, sed ipsam reverentiam Christi passionem, atque cruentam immolationem, in monte Calvario spectaturi sumus. Ita enim fiet, ut passionis ac mortis Christi mysteria, tanquam si coram gererentur intuentes, majorem ad illa attentionem animi ac reverentiam adferamus, eosdemque propè experiamur affectus, quos vel ij senserunt, qui patientem Christum coram spectârunt, vel nos ipsi experti fuissetus, si eum reipsâ illi tormentorum acerbitati subiectum, ipsis oculis contemplati essemus.

l. 4. myst:
Missi c. 1.

Alterum: ut præsertim sub ipsum tempus consecrationis (quod Innocentius III. scite appellat *cor divini sacrificij*) excusitemus fidem ac devotionem nostram, atque in Hostiæ elevatione, quæ (ex sensu S. Damasceni inferius citandi) corporis Christi in cruce sublationem significat, mentis oculis ipsum intueamur veluti in cruce pendentem, plagis lacerum ac cruentatum; & ex ejus apertis vulneribus sacrum sanguinem largiter decurrentem in terram.

Hom. 24.
in 1. Cor.

Ad quod etiam nos hortatur S. Joannes Chrysostomus, dum ait: *Quando mysterium propositum fuerit, dic tecum: Hoc est illud corpus, quod fuit cruentatum & casum, flagris, in cruce actum & clavis confixum, quod percussum, univervo orbi terrarum salutares emisit fontes.*

l. 2. de div.
offic. c. 10.

Quas profectò cogitationes, inter sacra mysteria, si plerique Christiani suscipere, non adeo remissè ac frigidè, ne dicam irreligiôsè aut impiè, quotidianis illis (ut Rupertus appellat) *Salvatoris exequijs* interessent. Expediet etiam ad uberiores animæ nostræ profectum, ut ipso Sacrificij tempore, nosmetipfos Deo unâ cum Christo, tanquam hostiam secundariam, primariæ illi ac principali victimæ adjunctam atque subnexâm, per perfectam nostram (quoad ejus fieri poterit) abnegationem immolemus. Hæc enim pura nostri oblatio, per se quidem pretiosa apud

Deum,

Deum, multò tamen ei gratiosior evadet, si per eam quam dixi, cum dignissima illa hostia conjunctionem, ejus dignitate quodammodo aspersa, ejusve sanguine veluti tincta apparuerit. Audiamus omnes, & præsertim Sacerdotes, Magnum Gregorium hoc ipsum disertè graviterque præcipientem: *Necesse est ut cum hac agimus, nosmetipsos Deo in cordis contritione mactemus: quia qui passionis Dominica mysteria celebramus, debemus imitari quod agimus. Tunc ergo verè pro nobis hostia erit Deo (scilicet Christus) cum nosmetipsos hostiam fecerimus.* Quibus videri potest ad ea respexisse, quæ itidem S. Cyprianus Sacerdotibus præcipit, his verbis: *Ille Sacerdos vice Christi verè fungitur, qui quod Christus fecit, imitatur: & sacrificium plenum ac verum tunc offert Deo Patri, si sic incipiat offerre, secundum quod ipsum Christum videat obtulisse.* l. 4. dial. cap. 59.

Postremum denique: ut à Sacrificio revertentes, impressam menti passionis Christi imaginem, & inde cõceptos sanctos affectus, in diei reliquum solerter retinere curemus; seu (ut rursum cum S. Gregorio loquar) *in quantum Deo largiente possumus, in ipso animum suo pondere & vigore servemus; ne post cogitatio fluxa dissolvat, ne vana menti letitia irrepat, & lucrum compunctionis anime per incuriam fluxa cogitationis perdat.* l. 2. ep. 3. loc. cit.

Perinde itidem ac si, post spectatum cruentum Christi crucifixionis Sacrificium, de monte Calvaria descendere-mus, inque eorum numero essemus, de quibus scriptum est: *Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, percipientes pectora sua revertebantur.* Luc: 23.

§. 3.

Eandem præceptionem peculiariùs ad Sacerdotem Sacrum facientem pertinere.

Sed quoniam, uti dicere cœpimus, Sacerdotes præsertim convenit, qui hoc in munere Christum ipsum crucifixum

repræsentant, & eundem illum Agnum Dei in ara crucis semel immolatum, eodem quasi perpetuo Sacrificio, Deo offerunt, hoc facere in mortis ac passionis Christi memoriam: idcirco visum est piam preteritionem ei fini maxime congruentem à Seraphico Doctore mutuam hic apponere, Sacerdoti ad sacrificandum accedenti, ex toto corde, (ut ipse ait) recitandam. Ita autem habet:

Prepar. ad
Miss. c. 6.

Ecce cælestis Pater, recolens mortem illam unigeniti Filii tui Domini nostri, offero tibi hanc hostiam, quam ipse olim obtulit pro mea & totius mundi salute, Ecce ad altare tue majestatis transmitto oblationem vivam, quam tu in miseratione multa misisti ad altare crucis immolandam pro nobis. Recordare ergo illius sacrosancti sudoris, quasi gutta sanguinis, decurrentis in terram. Respice illam virgineam carnem, verberibus crudeliter flagellatam, colaphis & alapis casam, tumoribus lividam, sputis maculatam, sanguine cruentatam, spinis perforatam, clavis confixam, lancea vulneratam. Illa ergo pietas qua filium tuum traxit & vicit, ut in statera crucis totius mundi peccata libraret, ipsa te cogat, Pater, misereri nobis miseris. Respice, obsecro, non nostra peccata, sed in faciem Christi tui. Non enim in justificationibus nostris preces nostras prosternimus, sed in multitudine miserationum tuarum.

g. 83. a. 4.
ad 9.

Hæc S. Bonaventura: qui (ut obiter hoc moneam) in eo quod ait: *Ecce ad altare tue majestatis transmitto oblationem vivam*; partim ad id respicere videtur, quod Apoc: 8. scriptum est de altari, quod S. Joannes vidit in celo ante thronum Dei; partim ad id quod in Canone Missæ dicit Sacerdos: *Iube hæc perferri per manus S. Angeli tui in sublime altare tuum.* Per quæ (ut rectè Doctor Angelicus) Sacerdos non petit, neque quod species sacramentales deferantur in cælum, neque corpus Christi verum, quod ibi esse non desinit; sed petit hoc pro corpore Christi mystico, ut scilicet orationes Sacerdotis & populi Angelus assistens divinis mysterijs Deo repræ-

representet. Ad eum igitur duntaxat modum dicitur divina oblatio transmitti ad altare cœleste, quo ad Deum ascendant piorum preces, sive (uti supra in Apocalypsi dicitur) fumus incensorum de orationibus Sanctorum.

CAPVT VII.

Eandem passionis Christi memoriam, etiam ad ipsam Eucharistiæ susceptionem, esse adhibendam.

§. I.

ipsum per se diuinum Sacramentum, etiam quandam Christi patientis imaginem præferre.

Porro quod in Missa audienda faciendum diximus; id, & multò maxime in ipsa sacra Dominici corporis communionem usurpandum est: ut nimirum absque peculiari passionis Christi memoria non accedamus ad Sacramentum illud; quod mundum relicturus Salvator nobis reliquit, non modò ut pignus amoris, sed etiam ut monumentum doloris sui.

Neque verò tantum corporis & sanguinis sui oblationem, sed sumptionem etiam frequentari voluit in passionis suæ memoriam: & de sumentibus loquebatur Paulus cum diceret: *Quotiescunque manducabitis panem hunc & calicem bibetis, mortem Domini annunciabitis; seu commemorabitis.* I. Cor. 11.

Deinde sacra Communio, quædam Sacrificij prius oblati participatio est: & si rei naturam institutionemque sequimur, ipsum corpus Christi non aliter aspiciemus aut sumemus, quàm ut victimam, cruento primùm Sacrificio in ara crucis, deinde in sacro altari in cruenta quadam ratione immolatam. Nam & nos de cruce Domini pasчимur (inquit S. Augustinus) quia corpus ipsius manducamus.

T

Igi-

C. Accesserunt, de cons. d. 20